

ACC. NR M. 8807:1-10.

Landskap: Småland
Härad: Sunnerbo
Socken: Hinneved
Uppteckningsår: 1943
Upptecknat av: Edla Jonasson
Adress: Hinneved
Berättat av: olika personer
Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Daggorn, tuskung m. m.

s. 1-9

L. u. F. 43.

Böndagarna.

s. 10.

" 44.

(s. 5 fr. Knäreds m. Halland)

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M 8807:1.**

Landskap: Småland Upptecknat av: Eolli Jonasson
 Härad: Sunneda Adress: Höimoyd
 Socken: Höimoyd Berättat av: Jugid Nilsson
 Uppteckningsår: 1943 Född år 1851 i Hultsgård

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L. u. F. 43

No 1
 Höimoyd
 Daggarn, endast namnet
 gör att jag märkar syrer, för
 när min Mor var en 9. eller
 10 år då sade Mor att hon
 såg en Daggarn, och hon
 sade att hon såkade att
 vidröra Daggarnen med foten
 ett litet grand, och hon fick
 ont i en fö, för den litlarn
 rutt nade bort, och blev förkynt
 Mor sade att Daggarnen såg
 ut som ett grätt, bund cirka
 fyra tum brett med ett genom-
 skingigt hålje, det som var

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R M. 8807: 2.

Landskap: Småland Upptecknat av: Edla Janassee
 Härad: Sunnebo Adress: Heimerys
 Socken: Heimerys Berättat av: Ingriid Nilsson
 Uppteckningsår: 1943 Född år 1851 i Heimerys

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVN^o 11

i mitt hjärt såg ut som
 många kisen små grå mus-
 kor, med svart hud
 men på. Daggormen fann ej
 varken hud eller stjärt.
 den var ganska lång och
 något mer än ett tum hög
 och nästan jämbred, Mar
 kullen en brader med sig
 barnen skulle kanta hem
 Kebabaren på Margaren
 Daggormen låg på en grän-
 väg, vägen var ej grusad
 barnen tog men kappan och

Skriv endast på denna sida!

delade Daggarnen i flera stycken
det gick ganska lätt för att hål-
jet var ej alls stort. Men den gick
så att säga ganska snart tillka-
ka. Barnen vara mycke upskrämda
och ej försiktiga nog. Mar kom där-
för att med sin lilla brasa fat
att röra något vid styckena.

Men helt plösligt skrek hon
till sin bröder. Sven Johan på
var brödrens namn, jag fick så
ondt i min fat så jag där, brad-
ren blev förskräckt tog Mar vid
händer och skyndade hen Mar
geät och skrek. Men Marfar förstod
vad barnen säkat ut för, därför
gick han med Sven Johan i sällskap
till platoen det barnen sett

ACC. N:R. M. 8807: 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

stycket med tagande två större halva
klippor, samt Eddon, Marjar hade
halvmen rundt Daggarnen som
nu sammanknytit och påflyttat
sig något åt Väst, (De gamla påstå
att det är alex bådande då Daggarna
går uppåt det vill säga åt Väst.)
Vär som halvkär verna beunnit
upp Marjar å Marjar hade upp i
stället för upp, (Mar hade att
hemmer Karjar som var Saldet nag
hade det talet med y. i stället
för u.) Så var Daggarnen borta
Men Mar kom hade ondt i
sin fot alljämt men på den
tiden var det ej så roga med
de små, Men Mar hade en
hä som var nästan ingenting

ACC. N:R. M. 8807:5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

att skina rätt var liksom bort-
retnat själva tubercul visnat.
Har jämnade de attid oss beom
att vara försiktiga i fall att
skulle få se någon sådant atyg
Här i Himmelyt kallas Daggarnen
även Lurkingen, ären så daggarn
Far som är barnfädd och uppsvärt
i Knäveds församling, Hallands
Län kallas den samme för Gräen
Daggarnen är nog ganska talrykt
för jag har prägar flera gamla
personer men de prästa har ej
sett någon dygig här på orten
men alla som sett eller hört
salar om detta "atyg" är mer
eller mindre förskräpta därför
Det påstås att det är Olyckligt

Halland
Knäveds sv.

ACC. N.R. M. 8807:6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

iske endast för den enskilde
utan för hela landet, de Gamla
saga bebara oss för Lurkungen
han har Kung Perstentia och
kungens nåd i släp till jag be-
vara oss? Det sägs att Daggarna
endast är tillfamnades på myc-
ke skuggrika platser där marken
är liksom alltid fuktig, samt
gräsbevuxen med smått fint
gräs, Man får aldrig se en dylik
på en väg som är grysad
på vägen är han i varje fall
aldrig, men nämligen på
vägkanten, man sällan på
vägkanten av de större väga-
na, Jag har pågat några äldre
personer, och de säga lika som

ACC. N:R. M. 8807:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

min klar ä för säga att Daggarens
tillkomer, på så sätt att då man
slår i hjäl Ornar smokar ä. d. g.
och låter dessa ligga ovanpå
marken i dags- & nätter, utav
dessa bli på denna gräs markkna-
de, larver som äro inuti Daggarens
mens bräde, i publik ä vunn vä-
derlek. Sammanföra dessa till ett
säckallat grätt band, Därav mannet
bandarm, När vi var små plögade
vi barn gå till en Gammal Soldat
klar sände oss dit med lite mjöl
ä bröd, Soldaten man var Per
Rund, Tjyare under Himmels
Storn. Soldaten var alltid glad
ä pratsans mat ä barn, en
gång jagade man oss om vi sett

måga armar, min braders som var
ärost ~~av~~ ^{av} oss sade att han sett
en, den slag jag ihjäl, svarade
han. Rund frågade var gjärde
du nu (en?) när Rund talade sade
han alltid så här nu i stället för
den bradren sade den gav jag
Myrarna, i den stora stacken vid
graven. Hea Hea sad Rund, en vacker
dag får du väl se en Myrarn där
nere, nedanfär var en styggig
sänka, När vi kom hem talade
vi om för Mar vad Rund sagt
men Mar sade att det var väl
ej så farligt, för Myrarn är det
samma som daggarner, gängen
efter då vi gick till Rund såg vi
måga efter vid stacken i däromkring

men ingen Myr arm synes ^{ej till}
utan det att Rund kallade dem
för Myr arm så kallades de kanske
så av de äldre

Det sägs att Lurkungen eller Daggaren
är aldrig synlig på Våren men
i tät månaden ~~24-8~~ ~~24-7~~ 24-7 24-8

För ett par år sedan såg jag i tid-
ningen Gungby Tidningen Smålan-
ningen, jag har att det var från
Umeåyd ett fotografⁱ av en Lurkung,
i rubriken stad bland annat att det
tyder på svåra tider då Lurkun-
gen visar sig enligt de gamlas ikt-
tagelser. i tidningen var den benämnd
för Lur Lurkung.

ACC. N.R. M. 8807:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

L. N. F. 44.

Här i Himmeyd är och har varit
ganska allmänt att gå i Kyrkan
och särskilt på Bön dagarna min-
tades som ännu lever och vistats här
i Himmeyd sedan år 1872 säger
att så länge som han skade gå i
Kyrkan, det pågades vara fullt i
i Guds hus, varje Bön dag, jag
själv min sedan jag var en
liten flicka och fick följa med Mor
ä till att på Bön dagarna vad det alltid
så mycke fullt i min barndom ä
ungdomstid skulle alla kväng-
fullt kläda sig i svarta kläder
läd äldre ä yngre, även så skulle
gumman på taga via sidenscha-
letter, den fjärde Bön dagen var
den så kallade stästa.